

Folk regner med store Summer, og her regner vi med Millioner uden at tage det tilbørlige Hensyn til alle Sider. Som sagt, denne Forandring af 24 Kr. til 27 Kr. sker uden nogen som helst Motivering. Dernæst er det Forslag, Fællesudvalgets Flertal stiller, og som forelægger ogsaa fra Ministeren, en saa radikal Afgivelse fra de tidligere Dyrtidsloves Beskatningsregler, at vi maa nære de største Betænkeligheder derved. Vi har gentagne Gange vist, at vi meget gerne vil være med til Dyrtidsforanstaltninger, men at give fuldstændig los og at forøge Udgifterne for det offentlige Gang paa Gang med store Mængder af Millioner ad Gangen finder vi uforvarsomt. Vi kan altsaa ikke gaa med til Indstilling Nr. 1, men maa anbefale at vedtage Indstilling Nr. 2.

Andreasen: Den ærede sidste Taler fremsatte en Insinuation overfor de Partier, der staar enige om denne Sag, og som anbefaler Tinget en Løsning, hvorom ventelig begge Rigsdagens Ting kan enes. Han sagde, at vi, der udgør Flertallet i Fællesudvalget, vil skabe os Venner ved det urette Mammon. Jeg vil tilbagevise den Insinuation. For det første synes jeg, at det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) skal være varsom med at tale om Mammondyrkelse i denne Forbindelse, thi det Parti, han tilhører, rummer vist de ivrigste Mammondyrkere i vort Samfund.

Jeg er ikke enig med Venstre i denne Sag, men jeg hilser med Glæde, at Bevilgingen paa 15 Kr. pr. Indbygger, der var givet ved Loven af 28. December 1916, ved Ministerens Initiativ og den Forhandling, der har fundet Sted, er forhøjet, saa at der f. Eks. i det Amt, hvor jeg bor, nu stilles 2½ Mill. Kr. til Raadighed til Dyrtidsforanstaltninger. Efter at vi nu har sluttet Overenskomst, finder jeg, at der herinde fra bør lyde en Opfordring til Landkommunerne om at benytte Loven, og jeg vil gøre mit til, hvor jeg faar Lov til at virke i Tale og Skrift, at virke for Dyrtidsforanstaltningerne i denne mørke Vinter med dens Kulde og Nød, for at de Penge, der gives Præstø Amt's Landkommuner, nemlig 2½ Mill. Kr., bliver brugt til Bedste for dem i vort Samfund, der i Sandhed trænger til Hjælp i disse alvorlige Tider. Jeg tilbageviser den fuldkomne skammelige Insinuation om, at vi i denne Sag kun har tænkt paa at vinde Tilslutning hos Vælgere med Penge, der ikke skulde anvendes til Bedste for Mennesker, der trængte.

Formanden: Det ærede Medlem brugte et Udtryk, han ikke burde have brugt.

Andreasen: Jeg er meget glad over, at jeg har faaet brugt det.

Formanden: Det skulde det ærede Medlem ikke være glad over.

Indenrigsministeren (Rode): Der er ingen Grund til at tilsløre noget. Forholdet er dette, at Lovforslaget, som det nu vil blive vedtaget, ikke udtrykker det, som jeg ønskede, at Loven skulde sige, nemlig at Kommunerne skulde have Adgang til at anvende 9 Kr. pr. Indbygger væsentligt til Nedsættelse af Brændselspriserne i Henhold til Lovens § 2, hvorved Lovgivningsmagten vilde komme Befolkningen i alle Kommuner til Hjælp. De Kommuner, der havde lagt Beslag paa de 15 Kr. pr. Indbygger i Henhold til den gældende Dyrtidslov, vilde ved denne Bestemmelse faa et fornødent Tillæg til deres Bemyndigelse, og de Kommuner, der ikke havde anvendt og ikke kunde anvende de 15 Kr. efter Dyrtidslovens § 1, vilde faa Anledning til ved en Regulering af Brændselspriserne for alle at foretage Dyrtidsforanstaltninger til Fordel for Beboere i Kommunen, som i Sandhed kunde have Trang til Hjælp. Endvidere vilde Brændselet træde ind ved Siden af de andre vigtige Livsfornødenheder, som reguleredes til Fordel for alle Forbrugere. Ethvert Forsøg paa at tilvejebringe en Ordning af denne Art er imidlertid strandet.

Jeg foreslog oprindeligt at anvende 9 Kr. pr. Indbygger efter § 2; man ønskede ikke at være med hertil. Jeg foreslog at give Kommunerne Ret til at anvende 9 Kr. henholdsvis efter § 1 og § 2 efter deres frie Skøn, jeg har senere foreslaaet, at man skulde give dem Ret til at anvende en Del af dette Beløb efter § 2, endvidere, hvis de ikke kunde anvende det oprindelige Beløb, da at anvende i alt Fald en Del heraf efter § 2, og endelig til sidst i Fællesudvalget at indføre en Ret for Kommuner, som ikke havde kunnet anvende det oprindelige Beløb efter § 1, til ved Periodens Udløb at faa et yderligere Statstilskud til Foranstaltninger, de maatte have foretaget efter § 2. Alle disse Forsøg er strandet. Der har rejst sig en Opfattelse som en Mur imod disse Forsøg, og de har ikke kunnet gennemføres.

Jeg har været ude af Stand til at forstaa det Standpunkt, Venstre her har indtaget, men det høje Folketings Flertal har